

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΑΣ (Σ.Δ.Υ.Δ.Δ.Α.)
Λ. Ριανκούρ 85-87, Αθήνα
(<http://sdydda.blogspot.gr/>)

Αθήνα, 11-2-2013
Αρ. Πρωτ. 11

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η – Ε Ν Η Μ Ε Ρ Ω Σ Η

Στο πλαίσιο της ενημέρωσης σχετικά με την τοποθέτηση της πύλης στην είσοδο του κτιρίου του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, παραθέτουμε το κείμενο που αποστείλαμε προς την κα Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Δ/σης Δ.Π.Α. :

Κα Πρόεδρε,

Σχετικά με τις συναντήσεις μας την περασμένη εβδομάδα, την πρώτη με δική μας πρωτοβουλία και τη δεύτερη με δική σας, με θέμα την τοποθέτηση και φύλαξη της μαγνητικής πύλης στην είσοδο του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, έχουμε να δηλώσουμε τα εξής:

Θεωρούμε ότι η φύλαξη της εισόδου του Δικαστηρίου άπτεται των αρμοδιοτήτων της Διοίκησης και όχι των συνδικαλιστικών φορέων. Η χρησιμοποίηση υπαλλήλων για το συγκεκριμένο σκοπό και μάλιστα τη στιγμή που οι γραμματείες των τμημάτων είναι υποστελεχωμένες θα δυσχεράνει την ομαλή λειτουργία του Δικαστηρίου.

Επιπλέον, στα Δικαστήρια που ήδη υπάρχει μαγνητική πύλη (Άρειος Πάγος, Συμβούλιο της Επικρατείας και κτίρια της πρώην σχολής Ευελπίδων), το άτομο που παραβρίσκεται στην είσοδο μαζί με τον αστυνομικό δεν είναι υπάλληλος των προαναφερόμενων Δικαστηρίων, όπως πληροφορηθήκαμε μετά από σχετικό ερώτημά μας.

Περαιτέρω, αναφορικά με την πρόθεση της Διοίκησης να χρησιμοποιήσει αποκλειστικά συναδέλφους επιμελητές, είτε συναδέλφους των οποίων η εργασιακή τους σχέση είναι Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου, η θέση μας είναι η κάτωθι:

Η χρηστικότητα των υπαλλήλων σχετίζεται με την εργατικότητά τους, την ποιότητα της εργασίας τους και τη συνέπειά τους και όχι με το είδος της εργασιακής τους σχέσης.

Εξάλλου, αποτελεί σχήμα οξύμωρο κατά τη γνώμη μας, να υπαγόμαστε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και να υπάρχουν υπάλληλοι δύο ταχυτήτων που δεν έχουν κατά συνέπεια τις ίδιες υποχρεώσεις αλλά και τα ίδια δικαιώματα.

Επιπλέον, παρατίθενται οι παρατηρήσεις, διαπιστώσεις και τοποθετήσεις μας στο πλαίσιο της πρόσκλησης που λάβαμε στην ετήσια τακτική συνέλευση της 9^{ης} Φεβρουαρίου 2013 που πραγματοποίησε η Ένωση Διοικητικών Δικαστών :

«Ζούμε πρωτόγνωρες καταστάσεις. Τόσο ως πολίτες αυτής της χώρας όσο και ως εργαζόμενοι στα Διοικητικά Δικαστήρια της Αθήνας. Βιώνουμε την οικονομική ισοπέδωση και την απαξίωση ως υπάλληλοι που επιβαρύνουμε τον κρατικό προϋπολογισμό. Και αυτό συμβαίνει γιατί θεωρούμαστε εργαλεία δημοσιονομικής προσαρμογής και χρησιμοποιούμε ανάλογα για την επίτευξη αντίστοιχων στόχων που προβλέπονται από τα Μνημόνια. Τα Μνημόνια δεν αποτελούν κανόνες δικαίου αλλά πολιτικά προγράμματα. Επομένως, απαιτούν εφαρμοστική νομοθεσία για να γίνουν δεσμευτικά. Κατά την άποψή μας, οποιαδήποτε διεκδίκηση, που αφορά πάγια πλέον αιτήματα όπως στελέχωση της γραμματείας, υλικοτεχνική υποδομή, επιμόρφωση, έχει υπερκεραστεί από τις επιταγές των Μνημονίων που αφορούν στη Δικαιοσύνη και είναι πλέον νόμοι του Ελληνικού Κράτους (Ν.3845/2010 & Ν.4046/2012).

Δύο είναι τα σημεία που θα σταθούμε:

- 1) Η άμεση σύνδεση της λειτουργίας του δικαστικού συστήματος με τη σωστή και δίκαιη λειτουργία της οικονομίας. Υπάρχει κεφάλαιο που αναφέρεται στην μεταρρύθμιση του δικαστικού συστήματος με στόχο την οικονομική ανάπτυξη. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται οι απανωτοί νόμοι 3900/2010, 4055/2012, 4072/2012 σύμφωνα με τους οποίους μεταφέρονται αντικείμενα, συγχωνεύονται δικαστήρια, αυξάνονται τα παράβολα, καταργούνται και επανέρχονται διατάξεις που οι προηγούμενοι κατήργησαν.

Προς την ίδια κατεύθυνση κινείται και ο στόχος της σταδιακής εξάλειψης των εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων. Καθώς και η ανά τακτά διαστήματα καταγραφή του αριθμού των φορολογικών υποθέσεων με κατηγοριοποίηση ανάλογα με την αξία της υπόθεσης. Επίσης, ως το τέλος του τρέχοντος έτους προβλέπεται και η ηλεκτρονική καταχώρηση και ηλεκτρονική παρακολούθηση των υποθέσεων σε όλα τα δικαστήρια.

- 2) Το νέο νομοθετικό πλαίσιο που θα περιλαμβάνει «προδικαστικό» (pre-trial) συμβιβασμό, διαμεσολάβηση και διαιτησία και που αποσκοπεί στο να γίνεται χρήση αυτού του πλαισίου από σημαντικό αριθμό πολιτών και επιχειρήσεων. Επιπλέον, αναμένεται η ημερομηνία που θα ανοίξει την πρόσβαση στο νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα του διαμεσολαβητή σε μη δικηγόρους. Σύμφωνα με αυτό, προβλέπεται ένα σχέδιο δράσης για τη διασφάλιση ότι οι μη δικηγόροι μπορούν να προσφέρουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης. Αυτό είναι διαφορετικό από τις διατάξεις του 3898/2010, οποίος ενσωματώνει συγκεκριμένη Ευρωπαϊκή Οδηγία για τη δικαστική διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές διαφορές. Όπως είναι διαφορετικό και από το Προεδρικό Διάταγμα 123/2011, που ορίζει τις προϋποθέσεις και τους όρους αδειοδότησης και λειτουργίας των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Είναι, επίσης, χαρακτηριστική η αναφορά στα Διοικητικά Δικαστήρια ως Administrative Tribunals προφανώς εννοώντας τα Διοικητικά Πρωτοδικεία γιατί για τα Εφετεία χρησιμοποιείται ο όρος Administrative Courts of Appeal. Το αναφέρουμε όχι για να κάνουμε γλωσσολογική μελέτη, αλλά γιατί τα προαναφερόμενα tribunals περιλαμβάνουν οποιοδήποτε πρόσωπο ή θεσμό έχει την εξουσία, το κύρος να δικάσει και να αποφανθεί, να καθορίσει αξιώσεις και να διευθετήσει διαφωνίες, σε πρώτο βαθμό, αφενός. Αφετέρου, η σύνθεσή τους ποικίλει σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες. Αυτό που μας ανησυχεί

είναι ότι οι ειδικοί που θέλουν να βελτιώσουν και να μεταρρυθμίσουν τη Διοικητική Δικαιοσύνη έχουν διαφορετική εμπειρία και διαφορετικά πρότυπα.

Διατηρούμε επιφυλάξεις για την επίσημη μετάφραση. Αξίζει να σημειωθεί ότι στο πρώτο μνημόνιο υπάρχει ξεκάθαρη υποχρέωση της Ελλάδας η αύξηση των δημοσίων δαπανών για τις συντάξεις να μην ξεπερνά το 2.5% του ΑΕΠ για το χρονικό διάστημα 2010-2060, κάτι που δεν μεταφράστηκε ποτέ επίσημα. Γι' αυτό επιμένουμε στο αγγλικό κείμενο.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει και το γεγονός ότι πουθενά δεν αναφέρονται οι δικαστικοί υπάλληλοι -ούτε καν στο σημείο που λέει ότι ο αριθμός των δικαστηρίων και των δικαστικών λειτουργιών είναι σχετικά μεγάλος. Βέβαια, ίσως αυτό να σημαίνει ότι αναγνωρίζουν ότι είμαστε ελάχιστοι και πρέπει να αυξηθεί ο αριθμός μας.

Λυπάμαι που έφυγε ο κύριος υπουργός. Θα ήθελα να τον ρωτήσω γιατί στη κοπή της πίτας λίγες μέρες πριν στο Διοικητικό Πρωτοδικείο της Αθήνας, δεν παρευρισκόμουν διότι συμμετείχα στην τρίωρη στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ, δεν αναφέρθηκε καν στους δικαστικούς υπαλλήλους. Δεν αναφέρθηκε γιατί δεν είχε να μας ανακοινώσετε κάτι αισιόδοξο σχετικά με την οικονομική μας κατάσταση, γιατί θεωρεί ότι η συμμετοχή μας στη διαδικασία απονομής της δικαιοσύνης είναι αμελητέα, ή γιατί θεωρεί ότι από την κατάθεση ενός δικογράφου έως την τελεσιδικία μιας υπόθεσης, όλη αυτή η διαδικασία άπτεται των αρμοδιοτήτων κάποιων άλλων και όχι των δικών μας.

Δεν μπορούμε να το εκλάβουμε διαφορετικά παρά ως απαξίωση.

Όπως δεν μας έχουν απαντήσει γιατί δεν έγινε διορθωτική δήλωση της αρχικής του κ. Στουρνάρα, τέλος του 2012 για δημιουργία φορολογικών δικαστηρίων.

Συμβαίνουν πράγματα για τα οποία δεν ερωτόμαστε ποτέ. Ερήμην μας. Είμαστε σε συνεχή άμυνα. Βρισκόμαστε όμως και σε εγρήγορση. Γιατί πλέον πρέπει να αποδείξουμε και το λόγο ύπαρξής μας.

Τέλος, πιστεύουμε ότι, όταν η δικαιοσύνη μπαίνει στο μικροσκόπιο και συνδέεται με οικονομικά προγράμματα που στοχεύουν στη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και του χρέους, θεωρητικά τουλάχιστον, και ταυτόχρονα υιοθετούνται αλλαγές σύμφωνα με τα πρότυπα άλλων χωρών, τότε όλα γίνονται επισφαλή. Και ειδικά όταν η δικαιοσύνη είναι το μοναδικό καταφύγιο των πολιτών, όπως σήμερα. Είναι η μόνη δικλείδα ασφαλείας στην επερχόμενη κοινωνική έκρηξη και εκείνη που μπορεί να δώσει ελπίδα. Προς αυτή την κατεύθυνση οφείλουμε να συμβάλλουμε όλοι, στο βαθμό που μας αναλογεί.»

Για το Δ.Σ. του **Σ.Δ.Υ.Δ.Δ.Α.**

Η Πρόεδρος

Η Γεν. Γραμματέας

Ιωάννα Κατσούλα

Φωτεινή Ροζή